

Een uitleg van een *Āyah* (vers) over het nageslacht[1]

Imām Moḥammad b. Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn[2] {رَحِمَهُ ٱللَّهُ}[3]:

“

Van de *Fawāʾid* (profijten) van het «volgende» edele *Āyah* (vers):

﴿هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُۥ قَالَ رَبِّ هَبْ لِى مِن لَّدُنكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ ٱلدُّعَآءِ﴾

Aldaar riep Zakarīyāʾ zijn Heer aan, zeggende: O, mijn Heer, schenk mij van U een ***goed*** *nageslacht. Voorwaar, U bent het die de smeekbede verhoort.*[4]

Een persoon dient niet enkel te vragen om *Dhurrīyah* (nageslacht), omdat het nageslacht moeilijk en weinig van nut kan zijn (i.e. *Nakada*) en een *Fitnah* (beproeving). Echter, moet hij vragen om het goede nageslacht (i.e. *adh-Dhurīyyah aṭ-Ṭayyibah*).

Het is aan de persoon om zijn *Asbāb* te doen «i.e. zich in te spannen binnen zijn vermogen door de beschikbare middelen en wegen te hanteren in zijn voordeel», zodat hij een goed nageslacht kan krijgen en daarvan «i.e de *Asbāb*» is de *Duʿāʾ* (smeekbede); het aanroepen van Allāh. En dit is het grootste «en beste» van de *Asbāb* «die hij kan doen».

En Allāh {سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ} heeft ons geïnformeerd over de persoon wanneer hij de piek van zijn volwassenheid heeft bereikt, dat hij zegt:

﴿وَأَصْلِحْ لِى فِى ذُرِّيَّتِىٓ إِنِّى تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّى مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ﴾

En maak voor mij mijn nageslacht vroom «i.e. rectificeer hen voor mij.» *Voorwaar, ik toon berouw tot U* «voor mijn zondes» *en ik ben van de moslims.*[5]

Zonder twijfel, is de cultivering van het nageslacht het doel waarnaar gestreefd wordt en waarnaar verlangd wordt. Want een *Dhurrīyah Ṣāliḥah* (vroom nageslacht) zal je ten goede komen in dit *Dunyā* (wereldse leven) en wanneer je zal sterven. Zoals de profeet[6] ﷺ heeft gezegd:

﴿إذَا مَاتَ الإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلاَّ مِنْ ثَلاَثٍ صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ وَعِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ وَوَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ﴾
[7]

Als een persoon komt te overlijden, stoppen al zijn goede daden behalve drie: Ṣadaqah Jāriyah (doorlopende liefdadigheid), nuttige «islamitische» *kennis* «waar de mensen van nemen» *en een vrome zoon* «of dochter» *die voor hem bidt.*[8]

”

Bron: *Tafsīr Sūrah Āl ʿImrān* | **Auteur:** Imām Moḥammad b. Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn | **Pagina** 236-238 | Volume 1 | **Uitgeverij:** Dār ibn al-Jawzī | **Jaar van uitgave:** 1435H[9] — 2014 | 3e druk.

---

[1] De Shaykh somt in totaal 9 *Fawāʾid* (profijten) op die uit dit *Āyah* (vers) gehaald kunnen worden. Dit vertaalstuk omvat het 6e & 7e punt.

[2] Imām al-ʿUthaymīn (1347H/1421H — 1925/2001) was een nobele en een zeer veelzijdige Shaykh uit de stad ʿUnayzah, Saoedi-Arabië. Hij had een imposante staat van dienst. Er zijn namelijk ruim 30.000 (!) *Fatāwá* van hem gedocu-menteerd in de vorm van 240+ boeken en 7000+ uur aan opnames.

[3] {رَحِمَهُ ٱللَّهُ}:

Geschreven in transcriptie als {*Raḥimahullāh*}, is doorgaans een *Duʿāʾ* (smeekbede) die wordt geschreven of opgezegd na het noemen van de naam van een overleden moslim. Qua betekenis, kiezen vertalers vaak voor *Moge Allāh met hem genadig zijn*.

[4] *Sūrah Āl ʿImrān* 3:38

[5] *Sūrah al-Aḥqāf* 46:15

[6] Binnen de islamitische etiquette is het gebruikelijk een specifieke smeekbede uit te spreken na het noemen van de Profeet Moḥammad. Het wordt vaak op de volgende manier geschreven: {صلى الله عليه وسلم} {tr. *Ṣallā ʾllāhu ʿAlayhi wa Sallam*} Dit betekent contextueel: "*Moge Allāh's vrede en zegeningen met hem zijn.*"

[7] Zie *Sunnan at-Tirmidhī* | *Kitāb al-Aḥkām* (Hoofdstuk De Regelgeving) | *Bāb fī-l-Waqf* (Paragraaf omtrent Schenkingen) | Nummer 1376. De *Ḥadīth* is overigens ook te vinden in andere *Ḥadīth* collecties van onze nobele geleerden.

[8] En zo zijn er nog vele andere *Duʿāʾ* te vinden in de *Qurʾān* & *Sunnah* met betrekking tot het nageslacht. Zoals in *Sūrah aṣ-Ṣāfāt* (37:100):

﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾

Mijn Heer, voorzie me «*van* nageslacht» *van onder de Ṣāliḥīn (vromen).*

[9] De ‘H’ (in het Arabisch ‘هـ’) is een afkorting voor هِجْرَة (*Hijrah*/Emigratie). Het is een verwijzing naar het jaar dat de profeet ﷺ emigreerde naar Medina. Als moslims hanteren we onze eigen jaarkalender waar mogelijk; in het Arabisch bekend als التَّقْوِيمُ الْهِجْرِيُّ (getranscribeerd als *at-Taqwīm al-Hijrī*).